

HÅNDEN

50 små oplevelser

| Sven Christensen

Kære Ati,

Engang i slutningen af nittenfirserne sagde min bekendte, Jens Voertmann, pludselig disse ord:

*Snefnug daler blidt
skispormønstre brydes brat
hér lavinen bed.*

**Det, han havde sagt var et japansk Haiku digt.
Formen på digtet varierer. I Japan kan der i én stavelse
være flere ord, og formen er derfor stavelsesmæssigt
anderledes end den form vi bruger i Danmark.**

**I Danmark bruger vi tre linier á henholdsvis
fem, syv og fem stavelser og der findes to regler:
digtet opstår i nuet ved iagttagelse og afspejler årstiden
i hvilken det opleves.**

Jeg ønsker dig en rigtig god fødselsdag.

Kærlig hilsen Sven

Den første store haiku-mester hed Basho.

Han levede fra 1644-1694. Nogle af hans haiku er blandt de bedste, der nogensinde er skrevet. Hans berømteste haiku lyder sådan på japansk:

*Furuike ya
kawazu tobikomu
mizu no oto*

Her er nøjagtigt 17 stavelser.
Oversættelsen lyder:

*En gammel dam
En frø springer
Plask*

(Oversat af Hans-Jørgen Nielsen)

1

*Træet hist synger
bladenes mange stemmer
åk, farvel sommer.*

Regndryp på ruden

andre verdner her nu

efterår på vej.

*Skoven så fredfyldt,
dunkelgrøn samhørighed,
godt for øjnene.*

*Bær, nødder, svampe
sensommerregnen siler
først en, så mange.*

*Efterår mærkes,
snart blade viser kulør,
livets karrusel.*

*Mørkegrønne blade
lyser gyldent i solskin,
de skærmer for jord.*

*Svale højt oppe
nådesløs sommerhede
brøndvand dybt nede.*

*Dis over Sjælsø,
i solstreff leger heste
blidt blade daler.*

*Tusind små perler
regndråber på min rude
blæst rusker træer.*

*Hanegal i regn
skovens blade nynner med
dråbe på dråbe.*

*Susen i blade,
skygger på træstammerne,
skovens grønne pragt.*

*Postbud sorterer
ønsker, håb, budskaber rundt
gulrøde blade.*

Paladsmosaik

gule, røde, orange

blade på vejen.

Se, mørke skyer,

begynder det at regne

er der orm til fugl.

*Svøjene grene
småfugles aktivitet
hen under aften.*

*Moder med sit barn
går under gyldne blade
hvorfor så hurtigt ?*

*Solstrejf på blade
efterårspragt rækker op
mod isblå himmel.*

*Regnen siler ned
sommer inviteres ind
af fuglestruber.*

*Snart kommer rigdom,
derom fuglen bringer bud.*

Sommer, overflod.

*Hasselnød ses der
på jorden ormædt, ej godt
hist øppe bedre.*

*Ah, hasselnødder
en der og en der og der
saftige knæk, gnask.*

*Forårssol jeg ser
fugle synger og børn ler
skyer viger bort.*

*Fårene skal ud
hopper ned fra vognladet
dejligt saftigt græs.*

*Blæsten tager fat
med træer som svajer bravt
hyl mod blades sang.*

*Lysset tager af,
fugle små søger hvile,
Jorden sig hylder.*

*Skovsti så fredfyldt
fuglene kvadrer livligt
bladknopper grønne.*

*Sortgrå skyer hist
sølstrejf bryder igennem
let forårsbrise.*

*Skaderne skræpper
efterårets sidste suk
egern samler ind.*

*Skyer så flotte
tårer i mine øjne
vinteren på vej.*

*Blæst, bølger, forår.
Skumtoppe, svajende siv.
Brusende træer.*

*Mågerne kredser,
solstrejf på nøgne grene,
snart skud de sætter.*

*Den frostblå himmel
fuglenes aktivitet
budskab om vinter.*

*En stiv pelikan
sidste blad træ har forladt
hastigt driver sky.*

*Fugl ivrigt kvadrer,
bryder ind i sinds mørke
og bebuder vår !*

Stille kommer nat
minder om lyse tider
sneen næsten væk.

Kedeligt, gråt, trist
myriader af perler
dråbers univers.

*Duer flyver rundt
her og der de er mange
vinteren så grå.*

*Sneen næsten væk
tusind krager cirkler rundt
formørker himlen.*

Musvitter kvidrer
snart her, snart der, overalt
tøsneen drypper.

Vintermorgen grå
småfugl skælder på skade
let støvregn dækker.

*Nøgne trætoppe
vinden hyler og trækker
en vinter så mild.*

*Skovtag i grå sne
søndag formiddag vågner
lyseblå himmel.*

Stjerneklare nat
fra skorsten stiger hvid røg
otte graders frøst.

Sag en skal så hård
jeg aner en sart spire
som venter til vår.

*Vindet er så hårdt
iskold blæst suser over
marker og enge.*

*Enlige stemmer
søger i natten stille
vinterstormens kør.*

Solsort ved æble
vogter, nipper årvågent
sort kontrast mod hvidt.

Vandspejl er nu is
den kolde vind jeg mærker
den mørke aften.

Stjernehimmel høj

myriader af tider

vinterfrost spejler.

Snestorm har raset

efterladt landskab i hvidt

mågerne kredser.

